

ת"פ 7437/12/16 - מדינת ישראל נגד תייסיר אלנבארי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 7437-12-16 מדינת ישראל נ' אלנבארי

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

תייסיר אלנבארי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד טובי הראל ורועי רייס
ב"כ הנאשם: עוה"ד צבי אבנן ושי ברגר

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
א. **חבלה חמורה**, לפי סעיף 333 בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") ביחד עם סעיף 43 בפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 (להלן: "**הפקודה**").
ב. **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 בחוק.
ג. **הפקרה אחרי פגיעה שגרמה לחבלה חמורה**, לפי סעיף 64א(ג) בפקודה.
ד. **הפקרה אחרי פגיעה**, לפי סעיף 64א(ב) בפקודה.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 23.11.16 התרחשה קטטה בין הנאשם ומשפחתו לבין מ א (להלן: "**מ**"). בעקבות זאת הגיע למקום ס א ס (להלן: "**המתלונן**") שהינו אביו של מ, והורה לבנו להתרחק ולהיכנס לביתם הסמוך. הנאשם קילל את המתלונן והמשיך להתקוטט עם מ. המתלונן הפריד ביניהם ויחד עם בנו מ הלכו לכיוון ביתם. בשלב זה נכנס הנאשם לרכב, האיץ את המהירות ונסע לעבר המתלונן, ולעבר בתו אנואר (להלן: "**המתלוננת**") ומ, שהלכו אותה עת בצד הכביש. הנאשם פגע עם רכבו במתלונן, המשיך בנסיעה מהירה לעבר מ, אשר קפץ הצידה והצליח לחמוק מהפגיעה. לאחר מכן פגע הנאשם עם הרכב בחוזקה במתלוננת. מיד לאחר מכן נמלט הנאשם במהירות מהמקום כשהוא מותיר את המתלונן שרוע על הכביש ואת המתלוננת חבוטה, בודעו כי פגע בהם, כי גרם להן לחבלה חמורה ומבלי לעמוד את הנזק או להזעיק עזרה. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלונן שברים בבסיס הגולגולת והוא הובהל לבית החולים ואושפז עד ליום 28.11.16. כמו כן נגרמו למתלוננת חבלות בידה וברגליה והיא פונתה בניידת מד"א לבית החולים שם טופלה במחלקה לרפואה דחופה.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר, ללא הסכמה לעונש.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 35, נשוי ואב ל-5 בנים המתגורר עם משפחתו ועובד יחד עם אחיו בעסק לחומרי בנייה הנמצא בבעלות אחיו. הנאשם נשר מספסל הלימודים בהיותו כבן 11 ועל כן אינו יודע קרוא וכתוב. גדל בסביבת מגורים בעייתית ואולם לדבריו לאורך השנים נשמר והתרחק מקשרים שוליים. לאחר שעזב את בית הספר ועל רקע המצב הכלכלי של משפחתו, החל לעבוד עם אביו בעבודות חקלאיות עד לפני שלוש שנים, אז הקים עסק משלו, אשר תחילה התנהל באופן רווחי ובהמשך החל לסבול מקשים כלכליים ובשנת 2015 מכר את העסק. הנאשם נישא לפני 13 שנה ובניו לומדים בבתי ספר פרטיים בעיר מגוריו. רעייתו מסרה כי לאורך השנים גילה הנאשם אחריות וכי היו דמות הורית חיובית וכן ביטאה קושי להתמודד עם גידול הילדים בגפה. בהתייחסותו לביצוע העבירות, הנאשם צמצם ממידת אחריותו והתקשה להתייחס לביצוע. תיאר כי ברקע סכסוך משפחתי בין אחד מאחיו לבין אחד מבני דודיו. עוד תאר כי בזמן ביצע העבירה היה בעבודה עם אחיו, אז תקפו אותם המתלונן ובני משפחתו, ניפצו את החלונות של מקום העבודה ורדפו אחריהם באופן שחשו מאוימים. הנאשם מסר כי היה מפוחד, מבולבל, לחוץ, וחשש באופן משמעותי מהאפשרות שיפגעו בו, האיץ את מהירות המכונית והחליט לברוח מהמקום. הנאשם מסר כי לנוכח סערת הרגשות בה היה נתון לא נתן דעתו למתלוננים ופגע בהם, כאשר לדבריו לא התכוון לכך. עוד מסר כי במהלך המעצר נערך הסכם סולחה בין הצדדים.

שירות המבחן התרשם כי כיום הנאשם ער באופן ראשוני לחומרת התנהגותו בעבירה ולמשמעות העובדה כי הפקיר את המתלוננים לאחר שפגע בהם. אך לצד זאת ולמרות מאמצים להעמיק התייחסות לביצוע העבירה ולאחריות לכך, שב ושלל כל התנהגות אלימה במכוון כלפי המתלונן ובני משפחתו. ניכר כי הנאשם ממוקד במחירים שמשלם כיום בעקבות ביצוע העבירה. שירות המבחן פנה למתלונן, אך זה לא היה מעוניין להרחיב על הסכסוך והפגיעה, תאר באופן מצומצם את הקשר עם הנאשם ובני משפחתו ומסר כי עריכת הסולחה הביאה להרגעת המצב. שירות המבחן התרשם מנאשם אשר לאורך השנים תפקד באופן מסודר ויצב כאשר התנהגותו האלימה עומדת בפער לאורח החיים שניהל. שירות המבחן התקשה להעריך מה עומד בבסיס ביצוע העבירה נוכח עמדותיו הנוקשות של הנאשם, והתרשם כי ייתכן שביצוע העבירה קשור לעוצמת הפגיעה שחוזה מהתנהגותו של המתלונן שלתפיסתו זלזל והשפיל אותו. בבחינת גורמי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית התייחס שירות המבחן לכך שיתכן שהנאשם מתקשה בוויסות רגשות שליליים ודחפיו התוקפניים ונוטה להגיב באימפולסיביות במצבים בהם חווה פגיעה אישית. כמו כן התרשם מקושי להציב לעצמו גבולות פנימיים ומנוקשות חשיבתיות וכן מקיום של עמדות הנותנות לגיטימציה לפתרון קונפליקטים אף בדרכים של אלימות. ניכר כי אינו מכיר במאפיינים אלו בהתנהלותו וגורמי הסיכון במצבו. לצד זאת, כגורמי סיכון לשיקום התייחס שירות המבחן לתפקידו היציב ומחויבותו לתפקידיו המשפחתיים, סיוע בפרנסת הבית, גורמי תמיכה והסכם הסולחה.

בשקלול הפרמטרים השונים העריך שירות המבחן כי קיים סיכון בינוני להישנות התנהגות אלימה והחומרה הצפויה ממנה הינה בינונית. לאור האמור לעיל העריך שירות המבחן כי הנאשם יתקשה באופן בולט להירתם לקשר שיקומי טיפולי עם שירות המבחן ועל כן **לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו. חלף זאת התרשם שירות המבחן כי יש מקום להטיל עליו ענישה קונקרטית ומוחשית שיהיה בה כדי לחדד עבורו את חומרת התנהגותו.**

5. במסגרת תסקיר משלים מיום 4.9.18 נפגש שירות המבחן עם הנאשם פעם נוספת. הנאשם תיאר כי גם כיום מנהל אורח חיים תקין, עובד עם אחיו, ומעורב בגידול ילדיו. לעניין ביצוע העבירות,

הנאשם שב על עמדתו שחש איום מצד המתלונן, היה מפוחד ובלחץ ועל כן האיץ את מהירות המכונית והחליט לברוח מהמקום. כיום הצליח הנאשם להתייחס לעובדה שהפקיר את המתלוננים לאחר שפגע בהם ולא הגיש להם עזרה. שירות המבחן התרשם כי באופן ראשוני הנאשם מבין כי בעת ביצוע העבירות היו אלטרנטיבות אחרות להתנהגותו. הנאשם שב והביע חרטה וצער על הפגיעה במתלוננים, והדגיש כי כיום מצוי בקשר תקין עם משפחתו. עוד ניכר כי ממוקד בעיקר במחירים שמשלם בעקבות ביצוע העבירה, והעובדה כי מצוי במצב כלכלי קשה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו עסוק כיום במתלונן ולא בלטו טינה או כעס כלפי המתלונן.

שירות המבחן שוחח אף עם המתלונן, שמסר כי כיום יחסיהם תקינים, כאשר הנאשם מכבד את הסולחה וכלליה והם נפגשים בשמחות ובאירועים משפחתיים. עוד הדגיש כי אינו חושש מאפשרות שהנאשם ישוב וינקוט כלפיו בהתנהגות אלימה.

לעניין סוגית נטילת האחריות הנאשם שב על עמדותיו כי לא התכוון לפגוע במתלוננים, אך כיום חל שינוי ראשוני בעמדתו לעניין הפקרתו. לעניין השפעת הסולחה על סוגיית המסוכנות, התרשם שירות המבחן כי במידה מסוימת ועל פני השטח הסולחה הביאה להרגעת המצב ולהפחתת המתח, כשכיום שני הצדדים מתארים יחסים תקינים וקרובים ומדווחים כי מתרועעים באירועים. מכאן, **שעל פניו ניתן להתרשם כי באופן מסוים הצטמצם הסיכון להישנות התנהגות עבריינית ואלימות של הנאשם כלפי המתלונן. שירות המבחן העריך כי היעילות שבהמשך הקשר עם שירות המבחן תהיה נמוכה, ולפיכך לא המליצו להעמיד את הנאשם בצו מבחן.**

ראיות לעונש

6. עדות עו"ד ראיס אבו סייף - חבר מועצה בעיריית רמלה ומכיר את הנאשם שנים רבות. מכיר אותו כאדם שצועד בדרך של עבודה קשה ותרומה לחברה וכן התנדבות. הנאשם תמיד היה הראשון להתנדב, גם כספית וגם באופן אישי לטובת הקהילה. אכן הנאשם טעה וביצע מעשה חמור ואולם יש לזקוף לזכותו את כל הטוב שעשה בחייו ולהקל עמו.
7. עדות המתלונן מר א ס - מסר כי הוא והנאשם בני דודים. לפני האירוע היו כמו אחים, ועכשיו חזרו להיות כמו אחים. נפגשים באירועים משפחתיים ועובדים יחד. הנאשם ליווה אותו בחתונת בנו. סולח לו על כל מה שהוא עשה מעומק ליבו ולא כמס שפתיים.
8. עדות א א המתלוננת - הם חיים יחד עם הנאשם, משתתפים באירועים משפחתיים ביחד. היחסים חזרו להיות כפי שהיו קודם לכן. אחרי הסולחה הכול חזר לשגרה.
9. עדות מר עבד אל כרים ג'רושי - יו"ר וועדת הסולחה הארצית במגזר הערבי. ערך את הסולחה בין הצדדים בנוכחים מכובדים. תחילה היה הנאשם במעצר ולכן הסולחה נערכה בין נציגי המשפחה בהעדרו. כאשר חזר הנאשם בחזרה לאזור מגוריו נערך שוב הסכם סולחה בנוכחות המכובדים. מכיר את הנאשם במשך שנים. הנאשם תרם רבות והוא אדם חיובי. לאחרונה נערכה חתונה במשפחה וכולם חגגו יחד. במהלך הסולחה הנאשם ביקש סליחה והודה במעשיו.
10. עדות השיח' חליל זברגה - במהלך הסולחה היו יותר מ-150 מכובדים מכל הארץ. הנאשם הביע חרטה על מעשיו. הגיעו להסכמות בנוכחות כל בני המשפחות. אם לא היו בטוחים שהנאשם יכבד את הסכם הסולחה, לא היו לוקחים על עצמם אחריות כל כך כבדה.

11. עדות שיח חליל אבו ליבדה - מכיר את הנאשם מאז שנולד, הבעיה נפתרה בצורה מכובדת ויפה.
12. עדות הרב שמואל רייניץ - לפני 4 שנים וחצי הקים ישיבה בכפר חב"ד לנוער בסיכון. הנאשם תרם לו כסף וכן ציוד רב לטובת הקמת הישיבה וביקש לסייע כדי שלנוער שמגיע תהיה תעסוקה ופרנסה. הנתניה ברוחב לב שלו מעידה על היותו איש טוב ובעל חמלה.
13. עדות דוד מימון - פגש את הנאשם לפני 14 שנים. מבחינת הפרש הגילאים היה יכול להיות אביו של הנאשם. הנאשם לקח אותו תחת חסותו ועזר לו. כאשר שמע על המקרה היה מופתע מאוד, לא מדובר באדם אלים אלא באדם עם נתינה ללא סוף. מה שקרה באירוע הזה זו טעות עליה הנאשם מתחרט ולוקח אחריות.
14. עדות קאיד אלגברין - מנהל חטיבת ביניים בבית ספר בלוד, הנאשם מוביל הן את משפחתו והן את משפחתו המורחבת. הוא איש אמון של אנשים רבים, איש של נתינה ועשייה בקהילה. הנאשם היה מעורב בפעילויות רבות בבית הספר, בנתינה, בתרומות מחשבים, ובהקמת מסגרת כדורגל לילדים. איש משכמו ומעלה שראוי לתת לו הזדמנות.
15. עדות ארמונד חזן - שכן של הנאשם מזה 14 שנה. הנאשם שכן טוב, מנומס, מברך לשלום, איש בית ומשפחה. רחוק מאלומות כמרחק מזרח ממערב.
16. עדות פרג' אבן פרג' - יו"ר הרשימה הערבית בעיר לוד. מייצגים 30,000 ערבים בעיר ושומרים על האיזונים והשקט בעיר. מקשרים בין מעוטי היכולת בעיר לאנשים עמידים שיכולים לסייע. הנאשם הוא אחד מאותם אנשים שמסייעים. הנאשם מסייע כל עת שפונים אליו. הנאשם משתף פעולה עם כולם, תורם לאחדות ולא לפיצול. מכיר את הנאשם משנת 2001. הנאשם בנה את עצמו במו ידיו ולא שמר את הכסף לעצמו, אלא תרם לחברה. הנאשם הביע חרטה מעומק ליבו.
17. עדות אריה דולב - מזה 10 שנים עובד עם הנאשם. הנאשם העמיד עסק מצליח. קיבל תעודת יצואן בכיר ממשרד הכלכלה. הנאשם תמיד מוצא את הקו הפייסני, את דרך הביניים. היה מופתע מאוד כששמע על מה שארע ולא חשב מעולם כי הנאשם עשוי להיות מעורב באירוע שכזה.
18. 1/1, 3/1 - הסכם סולחה עליו חתמו נציגי שני המשפחות ובה הצהירו כי אין ביניהם יריבות וסכסוך והם מתחייבים לשמור על כבוד הדדי, שכנות טובה ויחסים טובים בין שתי המשפחות.
19. 2/1 - תעודת הוקרה לנאשם מאת מנכ"ל ישיבת אוהלי תמימים על תמיכתו בישיבה.
20. 4/1 - מכתב מאת ראש עיריית רמלה, ראש מועצת עמק לוד וראש מועצת חבל מודיעין המתארים את תרומתו של הנאשם לעיר וכן כי האירוע המתאר הינו חד פעמי ואינו מאפיין את הנאשם.
21. 5/1 - מכתב מאת חברי מועצת עיריית לוד ועיריית רמלה (אשר חלקם העידו לעיל) המתאר כי המקרה אינו מאפיין את הנאשם ואת דרך חייו וכן את הסולחה שהושגה בין הצדדים החשיבות שבשמירתה.

טיעוני הצדדים

22. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד טובי הראל, לאירוע המתואר בכתב האישום קדמה קטטה בין הנאשם לבין בנו של המתלונן. המתלונן הגיע למקום כדי להרחיק את בנו. המתלונן הפריד בין הנאשם לבין בנו והם הלכו לכיוון ביתם. אז נכנס הנאשם לרכב, האיץ אותו ופגע תחילה במתלונן, אח"כ ניסה

לפגוע בבנו אשר הצליח להימלט ואז פגע במתלוננת. המתלוננים נחבלו וטופלו בבית החולים. מתחם הענישה באירוע המתואר הינו בין 4 ל- 6 שנות מאסר. מדובר באירוע חמור מאוד שהערך המוגן שנפגע בו הוא שלמות הגוף. במקרה זה יש שני קורבנות שנחבלו. אבל למעלה מכך, ישנה גם עבירת ההפקרה שהיא כשלעצמה עבירה שמגלמת בתוכה כיעור רב. באשר לחלקו של הנאשם, אמנם לאירוע קדמה קטטה והדבר מופיע גם בכתב האישום. ואולם, האחריות למעשים היא אחריותו הבלעדית של הנאשם. שכן, על פי המתואר אירוע הקטטה עם בנו של המתלונן הסתיים, השניים כבר הפנו את גבם והחלו לחזור לביתם ואז החליט הנאשם לבצע את המעשה. גם אם הנאשם כעס באותו רגע, היה עליו להימנע מהמעשה והדבר מקבל משקל גדול יותר נוכח עדויות האופי שנשמעו לגביו. למתלונן נגרמו שברים בגולגולת והוא אושפז במחלקה הנירורגית ואף למתלוננת נגרמו חבלות. פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם הינו רב, והמצב עשוי היה להוביל אף לתוצאות טרגיות. לחובתו של הנאשם עבר תעבורתי משמעותי בן 37 הרשעות קודמות, כאשר רישיונו כבר נפסל בעבר. מהתסקיר עולה כי הנאשם מצמצם מאחריותו וכן כי ישנו סיכון בינוי להישנות התנהגות אלימה. הנאשם מתקשה בוויסות רגשות, נוטה להגיב באימפולסיביות, נעדר אופק טיפולי, עסוק במחירים שהוא משלם ומתקשה להעמיק במשמעות בחירותיו. אין המלצה שיקומית בעניינו. על אף שהנאשם שוחרר ממעצר כבר בחודש פברואר 2017 הוא לא שולב בשום טיפול. יש לכך משמעות משום ששירות המבחן הינו גורם ניטרלי, בניגוד לכל עדי האופי שהעידו בשבחו, וניתן לראות את הפער בין הדברים. גם הסכם הסולחה שנחתם אינו מלמד על גילוי חרטה אמיתית כלפי הקורבנות. גם אם יש מקום לתת משקל להסכם הסולחה, בוודאי שאין בו כדי להביא לסטייה מהמתחם. לא היה שום הליך שיקומי אשר מצדיק סטייה מהמתחם. לקולא נשקל עבר פלילי קל שהתיישן, העובדה שהודה וחסך מזמנו של בית המשפט והעדים. לפיכך יש למקם את הנאשם באמצע המתחם ולהשית על הנאשם 5 שנות מאסר, לצד מאסר על תנאי, פסילת רישיון ממושכת לצד קנס ופיצוי לנפגעי העבירה.

23. בהשלמת טיעונים לעונש, לאחר שהתקבל התסקיר המשלים, הוסיף ב"כ המאשימה, עו"ד רועי רייס, כי אף בתסקיר המשלים אין כדי לשפוך אור ביחס לפער הקיים בין תסקיר שירות המבחן לעדויות ההגנה לעונש. התסקיר שב וחוזר על התרשמות שירות המבחן מהנאשם, ואינו מציג התקדמות כלשהי מצד הנאשם והיכולת שלו לקחת אחריות לעבירה. הנאשם עדיין מחזיק בעמדה הנוקשה לפיה לא רצה לפגוע, בניגוד לאמור בכתב האישום, ושירות המבחן סבור שלא תהיה שום תועלת בהמשך הקשר עם שירות המבחן במסגרת צו מבחן.

24. לטענת ב"כ הנאשם, עוה"ד צבי אבנון ושי ברגר, הנאשם יליד 1981 נעצר ביום 25.11.16, שוחרר בפיקוח אלקטרוני ביום 21.2.17, היה מורחק והוחזר לעיר מגוריו רק לאחר שהודה בכתב האישום. הנאשם הוא אדם שכל חייו ניהל אורח חיים נורמטיבי, כל חייו דאג להוריו, התחתן והביא ילדים וחי חיים של נתניה לזולת. עדי האופי שהגיעו להעיד עבור הנאשם הם אסופה מרשימה של אנשים רבים מכל הכיוונים אשר העידו כי כל חייו הנאשם נתן מעצמו לאחרים. העבירה שביצע סותרת לחלוטין את אורח חייו הנורמטיבי. אין ספק כי הוא היה צריך לעצור מעצמו. הנאשם לא יודע להסביר מה קרה לו באותה סיטואציה. עם זאת הוא מתחרט חרטה מלאה וכנה. בית המשפט העליון הכיר בהסכם סולחה כגורם ממתן ומקל בעונש ויש להביאו במכלול השיקולים. אכן יש פער בין הדברים שנאמרו על ידי עדי האופי לבין תסקיר שירות המבחן, ויתכן שהדבר נובע מהעובדה כי קצינת המבחן נפגשה עם הנאשם רק פעמיים לזמן קצר והיה לו קשה להיפתח בפניה. העדים דיברו לא רק על אופיו של הנאשם, אלא על המקרה הספציפי ועל החרטה שהוא גילה. העידו גם נפגעי העבירה ואנשים נוספים שמכירים אותו

לאורך שנים ומופתעים מהמעשה.

אמנם כף החובה קשה מאוד שכן בוצעה עבירה חמורה, ואולם כף הזכות היא גדולה ומשמעותית. שירות המבחן לא היה חשוף למה שעבר על הנאשם לפני האירוע ולאחריו. הנאשם כבר עבר הליך שיקומי משמעותי. הוא יצא מהמעצר אחרי 3 חודשים שבהם היה עצור, הוא שב למשפחתו, עבר תהליך עם אשתו ועם הקרובים לו. נערך הסכם סולחה נקי וטהור ללא פיצויים, הוא לא קנה את הסולחה, אלא הביע חרטה אמיתית. בנוסף הסכים הנאשם לתת פיצוי משמעותי של 200,000 ₪ למשפחת נפגעי העבירה.

נוכח כל האמור ראוי להימנע מהחזרתו של המשיב למאסר מאחורי סורג ובריו ויש להסתפק בעונש מאסר בעבודות שירות.

25. בהשלמת הטיעונים לעונש, לאחר שהתקבל התסקיר המשלים, הוסיף ב"כ הנאשם, עו"ד אבנון, טען כי לשירות המבחן קשה לשנות את עמדתו, ואולם מדובר במי שביצע עבירה שהיא בניגוד גמור להתנהגותו עד לאותו מועד. הנאשם הפקיד סך של 200,000 ₪ לפיצוי עבור המתלוננים. שליחתו של הנאשם למאסר בכליאה תפגע במשפחתו של הנאשם ובאשתו שהינה תושבת ארעית בישראל, אשר קיימת אפשרות שרישיון הנהיגה שלה לא יחודש.

26. הנאשם הביע חרטה כנה על מעשיו וביקש סליחה מהמתלוננים על הנזק שגרם להם. לדבריו, כאשר הוא מסתכל למתלונן בעיניים, הוא מתבייש ממנו. הם קרובי משפחה וחברים וימשיכו להיות כך.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

27. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

28. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם בטחונו ושלומו של אדם והזכות לשלמות גופו.

29. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני עד גבוה. זאת נוכח האלימות החמורה שהפעיל הנאשם כלפי המתלוננים, באמצעות רכב אשר שעט לעברם, לאחר שהמתלונן כבר הפריד את הקטטה שפרצה בין בנו לבין הנאשם, ושעה שהשלושה כבר היו בגבם אל הנאשם, ובדרכם חזרה לביתם. למתלונן נגרמו שברים בגולגולת ולמתלוננת חבלות בגפיים והם נזקקו לטיפול רפואי.

30. במקרה דנן, **חברו שני גורמים אשר מעניקים לאירוע חומרה יתרה. תחילה, השימוש בכלי רכב כ"כלי נשק" לשם פתרון סכסוכים, תוך גרימת חבלה חמורה ביוזעין לשני נפגעים, מוביל למסקנה בדבר חומרה של האירוע. לאחר מכן, הנאשם הוסיף חטא על פשע בעבירה של הפקרה לאחר פגיעה, אשר מעניקה חומרה נוספת לאירוע ודופי מוסרי למעשיו של הנאשם. על חומרת העבירה של הפקרה לאחר פגיעה שגרמה לחבלה חמורה, בהתאם לסעיף 64 א' (ג) לפקודת התעבורה ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי אשר קבע המחוקק לצדה של אותה עבירה, של 14 שנות מאסר.**

31. בית המשפט העליון עמד על חומרתה של עבירת ההפקרה לאחר פגיעה שגרמה לחבלה חמורה, אף במקרה שבו הנאשם אינו נושא באחריות לתאונה ולחבלה עצמה. כך קבעה את הדברים, כב' השופטת (כתוארה אז) א' חיות בע"פ 3754/14 **גורמנוז נ' מדינת ישראל** (11.11.14):

"המקרה שלפנינו אירע לאחר כניסתו לתוקף של החוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 101),

התשע"ב-2011 (להלן: התיקון), אשר החמיר באופן משמעותי את הענישה בגין עבירת ההפקרה לאחר פגיעה וקבע מדרג ענישה בהתאם למצב הנפשי שנלווה להפקרה. התיקון במתכונתו הנוכחית מבחין בין מצב בו עבירת ההפקרה בוצעה תוך מודעות כי נפגע אדם (סעיף 64א(ב)) - וקובע כי במצב דברים כזה העונש המירבי בצדה של העבירה הוא שבע שנות מאסר - לעומת מצב שבו היה על המפקיר לדעת כי בתאונה נפגע אדם או עשוי היה להיפגע אדם (סעיף 64א(א)) ולגבי מצב דברים כזה, נקבע עונש מירבי של שלוש שנות מאסר... כמו כן הוסיף התיקון החמרה עם מבצע העבירה ככל שכתוצאה מן התאונה נגדם או נגרמה לו חבלה חמורה (סעיף 64א(ג)), כפי שאירע במקרה שלפנינו. בהקשר זה ציין השופט צ' זילברטל בעניין פראן כי "בבואנו ליישם את מצוות המחוקק ולקבוע את מידת ההחמרה בעונש בגין העובדה שבתאונה נגרמו חבלה חמורה או מוות, ראוי שנהיה מודעים להבחנות שבין המצבים השונים ולדרגות האשם המוסרי השונות" (עניין פראן, פסקאות 10-9).

32. במסגרת ה**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהמתלונן הגיע למקום בעקבות קטטה שהתרחשה בין הנאשם לבין בנו מוחמד, ובמטרה להפריד ביניהם. המתלונן הורה לבנו להתרחק ולהיכנס לביתם הסמוך. חרף זאת הנאשם גידף את המתלונן והמשיך להתקוטט עם מוחמד. בהמשך המתלונן הפריד ביניהם ויחד עם בנו מוחמד הלכו לכיוון ביתם. אז נכנס הנאשם לרכב, האיץ את המהירות ונסע לעבר המתלונן, בנו ובתו המתלוננת שהלכו אותה עת בצד הכביש. הנאשם פגע עם רכבו במתלונן, המשיך בנסיעה מהירה לעבר מוחמד, אשר קפץ הצידה והצליח לחמוק מהפגיעה, ולאחר מכן פגע עם הרכב בחוזקה במתלוננת. מיד לאחר מכן נמלט הנאשם במהירות מהמקום כשהוא מותיר את המתלוננים חבולים בצד הדרך.

באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה; לא יכולה להיות מחלוקת בדבר פוטנציאל הנזק המשמעותי שקיים בנסיעה מהירה של רכב אל עבר בני אדם אשר הולכים בצד הדרך ופגיעה בהם בעוצמה באמצעות רכב. אין ספק כי האירוע עלול היה להסתיים בתוצאות טרגיות.

באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירה; הרישכתוצאה ממעשיו נגרמו למתלונן שברים בבסיס הגולגולת והוא הובהל לבית החולים ואושפז למשך מספר ימים, ואילו למתלוננת נגרמו חבלות בידה וברגליה והיא פונתה בניידת מד"א לבית החולים שם טופלה במחלקה לרפואה דחופה.

באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; הרי שהנאשם ביצע את המעשים בתגובה לקטטה אשר פרצה קודם לכן בינו לבין מוחמד. קטטה אשר הסתיימה כאמור.

33. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 1676/12 **מיסצ'נקו נ' מדינת ישראל** (19.9.12), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על-פי הודאתו בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בהפקרה אחרי פגיעה, בשינוי זהות של רכב ובשיבוש מהלכי משפט. הנאשם אשר כעס על המתלוננים שסירבו לספק לו משקה אלכוהולי לאחר שצרך משקאות אלכוהוליים, נסע לעברם והתנגש עם מכוניתו בגופם. שלושת המתלוננים התרוממו באוויר ונפלו ארצה ונגרמו להם חבלות קשות, שברים, חתכים, ושפשופים. הנאשם המשיך בנסיעה פרועה, התקרב שוב אל עבר המתלוננים, אך התנגש במדרכה בעוצמה, ואז נמלט מן המקום והסיר את לוחיות הזיהוי של המכונית על מנת למנוע את זיהויו. **נדון ל-5 שנות מאסר.**

ב. בע"פ 6037/16 **בניטה נ' מדינת ישראל** (9.1.17), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת חבלה חמורה בכוונה מחמירה והפקרה לאחר פגיעה. על רקע קטטה המונית ליד מועדון נכנס הנאשם לרכבו ונסע במהירות לעבר המתקוטטים ופגע במתלונן. נסע לאחור, שוב פגע בו ועמד מעליו עם רכבו כדקה, ולאחר מכן נמלט. למתלונן נגרמו שפשופים רבים באזורי גוף שונים. הסדר הטיעון כלל טווח ענישה שבין שנתיים לבין ארבע שנות מאסר (כולל הפעלה חופפת של מאסר על תנאי). נידון ל- **3.5 שנות מאסר**, וכן הופעל מאסר מותנה של שנה, חציו בחופף וחציו במצטבר (בסך הכל 4 שנות מאסר).

ג. בע"פ 3090/11 **ענתבאוי נ' מדינת ישראל** (18.10.12), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר שמיעת הראיות, בחבלה בכוונה מחמירה. על רקע ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלונן שתדלק את רכבו, ביקש המתלונן מן הנאשם לעזוב את המקום, פן יזעיק את המשטרה. הנאשם נהג ברכבו לעבר המתלונן ופגע בו. המתלונן הוטל על מכסה המנוע ונאחז במגבים. המערער המשיך לנהוג כשהמתלונן שרוע על הרכב, עד שהמתלונן נחבט בקונטיינר הניצב בתחנת הדלק. למתלונן נגרמו חבלות חמורות, שברים באגן וברגל שמאל. הנאשם נידון ל- **3 שנות מאסר בפועל**.

ד. בע"פ 4263/14 **נעאים נ' מדינת ישראל** (2.6.15) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה. הנאשם הורשע בכך שנסע ברכב, ובעקבות ויכוח עם המתלונן, פתח בנסיעה מהירה לכיוונו של המתלונן, פגע בו והעיפו על מכסה המנוע, כאשר המתלונן אווז במכסה המנוע, ואז לחץ הנאשם על דוושת הבלמים והעיף את המתלונן לעבר הכביש. כשהמתלונן שרוע על הכביש, המשיך הנאשם בנסיעה מהירה לעברו, עלה עליו עם הרכב, ונמלט מהמקום. כתוצאה מהמעשים נפצע המתלונן בראשו, בידיו וברגליו, ופונה לבית החולים. עברו הפלילי של הנאשם כמעט נקי. נקבע מתחם שבין שנתיים לחמש שנות מאסר בפועל. הנאשם נדון ל- **36 חודשי מאסר בפועל**.

ה. בע"פ 722/12 **מריח נ' מדינת ישראל** (14.11.12) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של חבלה בכוונה חמירה, פציעה בנסיבות מחמירות ואיומים. על רקע סכסוך, הגיע הנאשם למקום כשהוא נוהג ברכבו, ובתוך מכוניתו חפץ חד. המתלוננים חסמו את דלת המכונית. הנאשם נסע לאחור במהירות, פגע במתלונן באופן שגופו נמחץ בין המכונית לבין משאית. הנאשם נסע במהירות חזרה, פגע במתלונן נוסף ונסע מהמקום במהירות. למתלוננים נגרמו חבלות שונות, לרבות שברים לאחד המתלוננים שנזקק לאשפוז למספר ימים. המתלונן השני נזקק לטיפול בבית חולים. התקבל תסקיר חיובי שהמליץ על עבודות שירות. הנאשם נדון ל- **3 שנות מאסר בפועל**.

ו. בע"פ 1229/10 **מג'דוב נ' מדינת ישראל** (5.8.10) הורשע נאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והפקרה לאחר פגיעה. בעקבות ויכוח בין הנאשם לבין המתלונן, נכנס הנאשם לרכבו, ובעוד המתלונן עומד ליד דלת הנהג ומדבר עמו, נהג הנאשם את רכבו לאחור. כתוצאה מכך נפל המתלונן ונפגע ברגלו. מיד לאחר מכן ברח הנאשם מהמקום. למתלונן נגרם שבר בקרסול רגלו. הנאשם נדון ל- **18 חודשי מאסר בפועל**.

ז. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 21093-02-16 **מדינת ישראל נ' סרוסי** (20.7.17), הורשע הנאשם בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ועבירה של הפקרה לאחר פגיעה. בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלונן נהג הנאשם ברכב, ברחוב שבו מתגורר המתלונן, וראה את המתלונן צועד על

המדרכה. כשהגיע הנאשם בסמוך למקום צעידתו של המתלונן, הוא סטה ימינה מנתיב הנסיעה ופגע עם חזית הרכב במתלונן. מיד לאחר מכן נמלט הנאשם מהמקום במהירות. בעקבות הפגיעה אובחן אצל המתלונן שבר דחיסה בעמוד השדרה ואושפז למשך יומיים. נקבע מתחם שבין 30 ל- 60 חודשי מאסר בפועל. הנאשם **נידון ל- 30 חודשי מאסר**.

ח. בת"פ (מח' חי') 1512-11-14 **מדינת ישראל נ' ג'אבר** (28.10.15) הנאשם הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, הפקרה לאחר פגיעה, איומים ונהיגה ללא רישיון. הנאשם נהג ברכב, איים על המתלונן, ובהמשך החל לנסוע לכיוון המתלוננים במהירות, בהסיטו את הרכב לכיוון המתלונן, פגע בו, ולאחר מכן פגע ברכבו במתלוננת, והעיפה הצידה, תוך שהוא גורם לה חבלה חמורה ברגלה. המתלוננת נותרה שרועה על הכביש, ואילו הנאשם נמלט מהמקום. כתוצאה מכך נגרם למתלוננת שבר ברגלה, היא נותחה ורגלה קוצרה ב- 3 ס"מ. נקבע מתחם שבין 3 ל- 6 שנות מאסר. נאשם ללא עבר פלילי, התסקיר המליץ על עבודות שירות. בית המשפט גזר על הנאשם **30 חודשי מאסר בפועל** (ערעור נדחה - ע"פ 7490/15 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (28.10.15)).

ט. בת"פ (מח' חי') 60287-09-16 **מדינת ישראל נ' חטיב** (20.2.17) הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, פציעה בנסיבות מחמירות, איומים, והפקרה לאחר פגיעה. בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלונן, עצר הנאשם את רכבו, כשהוא מחזיק גרזן, וזרק אותו לעבר רכב המתלונן, אך לא פגע בו. בהמשך, הנאשם נסע לעבר המתלונן במהירות גבוהה, פגע בו עם חזית רכבו והעיפו באוויר. המתלונן נחבט בשמשת הרכב, ונפל לארצה. הנאשם עזב את המקום במהירות גבוהה. למתלונן נגרמו חבלות (אך לא חבלה חמורה). נקבע מתחם שבין 18 ל- 48 חודשי מאסר. נאשם ללא עבר פלילי. נידון ל- **18 חודשי מאסר בפועל** (ערעור נמחק - ע"פ 2887/17 **חטיב נ' מדינת ישראל** (21.1.18)).

י. בת"פ (מח' חי') 14459-06-17 **מדינת ישראל תלחמי** (10.6.18) הורשע נאשם, על פי הודאתו, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. על פי המתואר בעובדות כתב האישום, בעקבות ויכוח עם המתלונן, נסע הנאשם ברכבו במהירות לעבר המתלונן, פגע במתלונן באמצעות חזית הרכב, וגופו של המתלונן הוטח על מכסה המנוע. הנאשם המשיך בנסיעתו עד שהמתלונן נפל ממכסה המנוע ונחבט בכביש. לאחר מכן עזב הנאשם את המקום כשהוא נוהג ברכבו במהירות, בעוד המתלונן שכוב פצוע על הכביש. המתלונן הובהל לבית החולים, שם אושפז למספר ימים, ואבחנו אצלו חבלות לרבות שבר בראש, ושבר בזיז חוליות עמוד השדרה. בית המשפט קבע מתחם שבין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, וחרג לקולא מהמתחם תוך שגזר על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות.

34. נתתי דעתי אף לע"פ 1122/15 **מדינת ישראל נ' אבו בלאל** (23.5.16) ולע"פ 6990/14 **פרידטצ'נקו נ' מדינת ישראל** (16.11.15), אשר הוגשו על ידי המאשימה, ואולם סבורני כי נסיבותיהם חמורות באופן משמעותי מאלה של המקרה הנוכחי, ובפרט הנזקים שנגרמו שם חמורים באופן משמעותי יותר מהמקרה דנן.

35. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל **משנתיים מאסר בפועל ועד לחמש שנות מאסר בפועל**.

36. כמו-כן, סעיף 43 לפקודת התעבורה מסמיך את בית המשפט לפסול את רישיונו של בעל רישיון נהיגה שהורשע בעבירות עוון או פשע שביצוען התאפשר או הוקל עקב נהיגתו ברכב לצמיתות או לתקופה מסוימת. לפיכך, ובנסיבות המתוארות לעיל, סבורני כי **במסגרת מתחם העונש ההולם יש לקבוע אף תקופת פסילה בפועל של רישיון נהיגה שבין שלוש שנים לשבע שנים.**

חריגה לקולא משיקולי שיקום

37. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. **השיקול השיקומי** אינו מצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם. הנאשם לא עבר הליך טיפולי או שיקומי כלשהו, בין אם בחסות שירות המבחן, ובין אם במסגרת אחרת. שירות המבחן, שהוא הגורם המקצועי והאובייקטיבי, לא בא בהמלצה כלשהי בעניינו של הנאשם ולא מתאר הליך שיקומי או סיכוי לשיקום.

התסקיר הראשון בעניינו של הנאשם ציין כי הנאשם צמצם ממידת אחריותו, והתקשה להתייחס לביצוע העבירות. שירות המבחן העריך את הסיכון להישנות התנהגות אלימות כבינוני, כאשר החומרה הצפויה אם יהיה מעורב בעבירות אלימות הוערכה כבינונית אף היא. שירות המבחן התרשם מנוקשות חשיבתית, ומעמדות הנותנות לגיטימציה לפתרון קונפליקטים אף בדרכים של אלימות. זאת לצד היותו של הנאשם אדם אשר הצליח לתפקד באופן יציב בתחום התעסוקתי לאורך השנים תוך מחויבות לתפקידיו המשפחתיים. התסקיר הראשון המליץ על הטלת ענישה קונקרטית ומוחשית שיהיה בה כדי לחדד עבור הנאשם את חומרת התנהגותו והפגיעה במתלוננים.

אכן, התסקיר השני יותר חיובי מהראשון במידת מה, ואולם אין בו שינוי כה משמעותי שיצדיק חריגה לקולא משיקולי שיקום. התסקיר השני מתאר כי לעניין סוגית נטילת האחריות, הנאשם שב על עמדותיו כי לא התכוון לפגוע במתלוננים, אך כיום חל שינוי ראשוני בעמדתו לעניין הפקרתם. לעניין השפעת הסולחה על סוגיית המסוכנות, התרשם שירות המבחן כי במידה מסוימת ועל פני השטח, הסולחה הביאה להרגעת המצב ולהפחתת המתח, כשכיום שני הצדדים מתארים יחסים תקינים וקרובים, ומכאן ניתן להתרשם כי באופן מסוים הצטמצם הסיכון להישנות התנהגות עבריינית ואלימה של הנאשם כלפי המתלונן. שירות המבחן הביע את עמדתו שהיעילות בהמשך הקשר עם שירות המבחן תהיה נמוכה, ולפיכך אין הוא בא בהמלצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן.

בנסיבות אלה, תסקירי שירות המבחן מובילים למסקנה לפיה אין מקום לחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם. אכן, שורה מכובדת של עדים התייצבה לעדות אופי עבור הנאשם, וכולם תיארו את הנאשם כאדם נורמטיבי, אשר תורם רבות לחברה ולקהילה, ואשר הביע צער על מעשיו. העדים תיארו אף את הסולחה שנערכה בין הצדדים. מובן הדבר שיש לייחס משקל רב לעדויות אלה ולהסכם הסולחה שנערך בחסות נכבדי הקהילה, ואולם מדובר בנסיבות אשר מצדיקות כולן לגזור על הנאשם את עונש ברף התחתון של המתחם, אך לא עד כדי חריגה מהמתחם לקולא. אין המדובר בהליך שיקומי שעבר הנאשם, ואף לא בקביעה שיש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם, אלא בתיאור של אדם נורמטיבי, אשר מעשה העבירה חריג לנוף חייו. כך גם העובדה שהנאשם הסכים לפצות את המתלוננים בסכום כסף משמעותי, אין בה כדי להוביל לחריגה לקולא מהמתחם. בנסיבות אלה, לא קמה עילה לחריגה לקולא מהמתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

38. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן**

קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו, לרבות בשל גילו;** הנאשם כבן 35, נשוי ואב ל- 5 בנים המתגורר עם משפחתו ועובד יחד עם אחיו בעסק לחומרי בנייה הנמצא בבעלות אחיו. אין ספק כי הטלת עונש מאסר בפועל לתקופה ממשית תפגע בו ובמשפחתו. זאת אף בפרט לאור העובדה שרעייתו של הנאשם הינה תושבת ארעית בישראל.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה במעשים המיוחסים לו, והביע צער על מעשיו, אם כי בפני שירות המבחן התקשה הנאשם ליטול אחריות מלאה למעשים.

עוד יש לתת משקל לקולא בהקשר זה לעמדת המתלון אשר העיד כי הוא סולח לנאשם על מעשיו.

ג. **מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה;** בהקשר זה יש להתייחס לכך שנערך הסכם סולחה בין משפחתו של הנאשם לבין משפחת המתלוננים, בחסות נכבדי הקהילה, וכיום היחסים בין המשפחות חזרו להיות טובים וקרובים והמתלוננים אף העידו לטובתו של הנאשם. ניכר כי הסכם הסולחה במקרה דנן מוביל למסקנה כי פחת באופן משמעותי הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם כלפי המתלון ומשפחתו. באשר לחשיבות הסכם הסולחה יפים דברי בית המשפט העליון (כבוד השופט ס' ג'ובראן) בע"פ 5996/15 **עקול נ' מדינת ישראל** (27.6.16):

"כידוע, אף שאין הסולחה מהווה תחליף להליך השיפוטי, עשויה היא להוות נדבך משמעותי לקולה בשיקולי בית המשפט לעונש - בהתלוותה להודאה וחרטה... ואף ניתן לראותה כבאה בגדרי סעיף 40א(5) לחוק העונשין - "מאמצי הנאשם לתיקון תוצאת העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה"... בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך לעודד עשיית שלום על-ידי סולחה, מתוך ראיית התמונה הכוללת ביחס לסכסוך ומתוך ההבנה כי בהיעדרה, עלולים הצדדים להידרדר לשפיכות דמים נמשכת ונקמת דם אשר קשה לשער את תוצאותיה".

ראו גם דברי כבוד השופט א' רובינשטיין בבש"פ 590/00 **מדינת ישראל נ' מריסאט** (2008):

"בידוע שסולחה עשויה להוות נדבך בשיקולי בית המשפט לעונש; היא מושרשת בתולדות אזורנו, ועיקרה התגייסותם של נכבדי עדה לפשר בין הצדדים הניצים בני עדתם, ולהשיב שלום ביניהם בתמורה לפיצוי כספי או התחייבות כבוד... הסולחה אינה עניין של מה בכך, והיא עשויה - כאמור - להיות שיקול מסוים בגזר הדין בהתלוותה להודאה וחרטה... אזכיר כאן כי מושג זה קרוב מהותית לרעיון 'הצדק המאחה', הקונה לו שביתה, אם גם זהירה ומוקפדת".

כמו כן יש לתת את הדעת על כך שהנאשם הסכים מיוזמתו להפקיד סך של 200,000 ₪ פיצוי לטובת המתלון ומשפחתו ואף הפקיד את הכסף טרם מתן גזר הדין בעניינו. הפיצוי האמור, שהינו ללא ספק משמעותי, יש בו כדי ללמד על לקיחת האחריות המלאה של הנאשם למעשיו.

ד. **התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה,** באשר להתנהגותו של הנאשם טרם ביצוע העבירות הרי שאין כל ספק נוכח מצעד עדי האופי המכובדים אשר הגיעו להעיד לטובתו של הנאשם בדבר תרומתו הרבה לחברה ובדבר התנהגותו החיובית. ראוי לציון כי לא פחות מ- 14 עדי

אופי, ביניהם גם המתלונן וילדיו, נפגעי העבירה, הגיעו להעיד בדבר אופיו הטוב של הנאשם, נדיבותו הרבה, רוחב ליבו ומוכנותו להתגייס לכל משימה ולסייע לכל אדם בין אם פנו אליו מיוזמתם ובין אם הבחין במצוקה בעצמו והתנדב מיוזמתו. פועלו הרב של הנאשם לאורך השנים במגוון תחומי חיי השונים, כמו גם עזרתו הרבה לאנשי הקהילה והעיר בה הוא חי זכתה לשבחים רבים על ידי ראשי עיר, ראשי מועצה, ראשי קהילות ומכובדים רבים. נדבנותו ורוחב ליבו חצתה מגזרים ודתות ועל כך העיד הרב שמואל רייניץ.

ה. **חלף הזמן מעת ביצוע העבירה;** העבירות בוצעו לפני קרוב לשנתיים, בחודש נובמבר 2016. במהלך תקופה זו היה הנאשם תחילה במעצר ממש במשך כשלושה חודשים, לאחר מכן במעצר בפיקוח אלקטרוני, ובהמשך משוחרר בתנאים מגבילים.

ו. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** עבר הפלילי של הנאשם התיישן, ואיננו רלוונטי לתיק זה. כמו כן, לחובתו 38 הרשעות תעבורה במגוון עבירות. האחרונה שבהן משנת 2017.

39. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הנמוך של המתחם, לצד מאסר על תנאי, פסילה, ופיצוי בהתאם לסכום שהפקיד הנאשם. בנסיבות הללו, אין מקום להטיל אף קנס כספי.

40. בטרם סיום ראוי לשוב ולהעיר, כפי שכבר הוער על ידי בית המשפט העליון, בדבר הקושי הטמון בכך שבעבירה של הפקרה אחרי פגיעה לפי סעיף 64 א' לפקודת התעבורה, קבע המחוקק כי בסעיף 64 א' (ד) כדלקמן: "החליט בית המשפט להטיל על אדם עונש מאסר לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא ייתן עליו צו מבחן, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו, ולא יטיל עליו מאסר על-תנאי בין כעונש יחיד ובין כעונש נוסף". האיסור להטיל על נאשם שהורשע בעבירת הפקרה עונש של מאסר על תנאי כעונש נוסף לעונש המאסר בפועל מצדיק בחינה חוזרת של המחוקק (ראו רע"פ 4749/18 גירון נ' מדינת ישראל (10.7.18)).

סוף דבר

41. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **24 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו מיום 25.11.16 עד 21.2.17.
- הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדירים ביום 2.12.18, עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 5 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו מן המאסר עבירה כל עבירה של אלימות פיסית כלפי אדם מסוג עוון.
- ד. **פיצוי בסך 200,000 ₪ למתלוננים.** הפיצוי הופקד במזכירות בית המשפט, ויועבר למתלוננים לפי פרטים שתמסור המאשימה. הפיצוי יחולק כך של 133,000 ₪ יועבר למתלונן, ו-67,000 ₪ יועבר למתלוננת.

ה. **פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך שלוש שנים**, החל מיום שחרורו מן המאסר. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שברשותו או הצהרה מתאימה במזכירות בית המשפט עד למועד האמור.

ו. 10 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר עבירה מעבירות התעבורה שבה הורשע.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשע"ט, 25 אוקטובר 2018, בנוכחות הצדדים.